

[Undervisningsministeren.]

alle de kvindelige elever, og så er der chance for at tage en udvidet undervisning i legemsøvelser som linjefag. Jeg tror, at hvis ellers nogen søger det — og det var også på det punkt, hr. Bækgaard udtrykte bekymring — har det fået måske endda snarere en forstærket stilling og i hvert fald en stilling, der gør hele lovgivningen mere hensigtsmæssig, end den var i første omgang.

Hr. Diderichsen var bange for, at loven ville give for lidt mulighed for differentiering. Som det vil forstås af det, jeg sagde før, tror jeg det ikke, og jeg håber det heller ikke. Jeg mener, der er vide muligheder; der er ikke trindlingsmuligheder, men op til den kant er der meget vide muligheder. Jeg har allerede, som hr. Diderichsen ønskede det, bekræftet, at sundene er åbne i den forstand, at dette nok så meget er en begyndelse som en afslutning.

Det spørgsmål, hr. Lembourn rejste, ud over dem, jeg har været inde på, om at åbne for kandidater andre steder fra, tør jeg lige så lidt her som i udvalget svare helt klart på. Hr. Lembourn ved og antydede jo selv, at det er noget, der kræver lovændring i givet fald. Jeg tror ikke, vi er helt klar til at tage denne lovændring i dette øjeblik, ellers havde vi jo også gjort det; men jeg tror på den anden side, at netop med denne udvikling i de musiske fag vil vi blive tvunget ind i en stillingtagen, og jeg forstod også, at det var på den baggrund, det skulle ses.

Fru Ellen Strange Petersen var inde på spørgsmålet om ikke at diskriminere de kvindelige ansøgere til seminarierne. Jeg var glad for måden, det blev sagt på, for så behøver jeg ikke at sige andet, end at jeg er enig. Man kan jo ikke sige, at det ikke er en kvotient alene. Hvis det var en kvotient alene, kunne vi jo se, om der blev diskrimineret. I samme øjeblik vi siger det, som vi alle er enige om, nemlig at der skal tages hensyn til alder og baggrund og modenhed, og hvem der da bedst kan vente et år trods alt, hvis der ikke er plads til alle, og alle disse ting, er vi inde på så mange mere eller mindre håndgribelige ting, at det er vældig svært at slå ned i det enkelte tilfælde og sige: her er der diskrimineret. Derfor er jeg enig i, som fru Ellen

Strange Petersen også var det, at det ikke kunne stå i loven, og jeg er enig i, at hvor kvalifikationerne alt taget med er lige, dér må man også stå lige. Jeg er alligevel glad for, at det er sagt, for jeg synes, det er nyttigt, at vi bliver ved ligesom at sætte projektøren på det.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, hvad fru Ellen Strange Petersen sikkert også ved — jeg ved ikke, om fru Ellen Strange Petersen lige har tallet præsent — at det jo stadig er sådan, at der er flere kvinder end mænd på seminarierne. Hvis vi tager den 3-årige uddannelse, viser de sidste tal, at der her er over 60 pct. kvindelige studerende, og der er et par og halvtreds pct. på den 4-årige, så selv på den af de to linjer, hvor der er forholdsvis færre kvindelige ansøgere, er der dog altså et flertal af kvindelige studerende. Men det er rigtigt, at det siges. Der har været nogle eksempler fremme; jeg ved ikke, hvor rigtige de er, men i hvert tilfælde tyder de på, at det er rigtigt, at vi bliver ved at have opmærksomheden henvendt på problemet.

Endelig sagde fru Ellen Strange Petersen, at HF ikke for meget måtte præges af lutter løse ender, og det er vi ikke uenige om. Men det var jo lidt af en bunden opgave. Det var jo opgaven at komme væk fra den nuværende adgangsprøves blindgyde og bygge noget op, som man en række steder først vil tage stilling til, når det er der. Det er helt klart, at jeg også betragter HF som et forsøg i den forstand, at hvis det ikke inden revisionen, altså i løbet af 5 års perioden, virkelig lykkes at gøre denne eksamen til den nye, utraditionelle adgangsvej til en række højere uddannelser, vil den formentlig ikke overleve en revision. Det må derfor være en fælles interesse for alle, der har været med til at skabe dette her, at den kommer væk fra de løse ender til at give nogle ganske klare muligheder, der ikke har eksisteret før; det er jo tanken med det.

Ja, jeg skal nøjes med disse forholdsvis korte bemærkninger. Jeg er, som jeg har sagt det før, glad for den behandling, lovforslagene har fået i udvalget, hvor de har fået en række forbedringer. Det er, som jeg udtrykte det for lidt siden, en lovgivning, der er til at vokse i, og den er det efter min mening på to måder: for det første, som jeg nævnte før, er det en lovgivning,